

A hálóőr továbbra is úgy érzi, hogy ereiben Fradi-vér lüktet. Továbbra is fél a medvétől, kedveli az erdélyi tájakat. Beszélt álmairól, arról, hogy eltökélt szándéka, hogy még pár évig az élvonalban szerepeljen, illetve a válogatott eddigi teljesítményét is értékelte. Honlapunk együttese itt tartózkodása alatt készített interjút a hálóőrrel.

Másodszor jársz játékosként Székelyföldön. Először a Ferencvárossal voltál itt, aztán most a Pápával. Mi változott a te életedben azóta?

Nagy örömmel tértem vissza ide, hisz az itt élő magyarok óriási szeretettel fogadtak akkor, mint ahogy most is. A sors különös fintora, hogy a Ferencváros is épp abban az időszakban van itt, mint amikor mi a Pápával. Az én életemben sok minden változott: 2006 februárjában eligazoltam a Fradiból, akkor nehéz időszakban voltam én is, valamint a klub is. Elváltam, anyagi nehézségeim voltak, a Lombard FC jelenlegi tulajdonosa segített, hogy ismét talpra tudjak állni. Az első idények itt sem voltak túl jók, de most már másfél éve ismét az első osztályban szerepelek.

Gondolom, nem olyan könnyű 37 évesen topon maradni.

Azt sem állítom, hogy nehéz lenne. A kapusedzőnk, Kovács László mindenre odafigyel. Eléggé fanatikus vagyok, ősi ferencvárosiként ezt megtanították nekem. Most úgy érzem, simán tudok védeni még 3-4 évet. Van még egy álmom, hogy újból kijuthassak a nemzetközi porondra, akár ebben az évben is.

Zeteváralján, ahol a csapatod főhadiszállása van, elég sok medve él. Amikor a Fradival voltatok itt, akkor sokat ugrattak azzal, hogy félsz az állattól.

A medvétől a mai napig félek, ha a szabadban van. Megtréfáltak akkor a csapattársak, egy kitömött medvével kopogtattak a szálloda ajtaján. De úgy gondolom, ezzel nem csak én vagyok így, az erdélyi emberek is tartanak tőle, főképp, ha találkoznak vele az erdőben.

Mennyire furcsa, hogy a mostani edződ, Véber György volt újpesti játékos?

Én voltam Újpesten is, két és fél évet szerepeltem a klubban. Gyuri játékosársam is volt, ő már akkor nagyon jól terelgette a fiatalokat, nagyon sokat segített nekünk. A pályán, amikor edzés, vagy meccs van, akkor nem lehet azt mondani, hogy barátok vagyunk, de amikor a helyzet megengedi, annak tekintem őt. Nagyon rég óta, több, mint 16 éve ismerjük egymást. De most új szituáció van, nincs Újpest, nincs Fradi, most Lombard van.

Mennyire maradt meg a Fradi-szív? Ha az Üllői úton kell beállnod a kapuba a volt csapatod ellen védeni, akkor mennyire fog el a múlt, a nosztalgia?

A Fradi-szív az örök. Imádom a Ferencvárost, nagyon kötődöm a Fradival együtt érző emberekhez. Kicsit megváltozott a klub felfogása, egyre kevesebb fradista van a klubban, mint játékos. Hogy ennek a külföldi tulajdonos az oka, vagy sem, azt nem tudom én eldönteni. Ez belső ügy. Amikor a Fradi ellen játszom, az mindig különleges számomra. Hiába mondják, hogy ugyanolyan meccs, mint a többi, nem igaz. Sokkal jobban dobog a szívem, amikor a Ferencváros ellen lépek pályára, de profi játékosként próbálom kihozni magamból a legjobbat. Mindig nyerni szeretnék, még ha a volt klubom ellen is játszom. Soha nem fogom megtagadni a Ferencvárossal szembeni érzelmeim, soha nem fogom mondani, hogy nem szeretem a Fradit. Rettenetesen imádom a klubot, de akkor távoznom kellett. Mondhatják, hogy én megélhetési labdarúgó vagyok, vagy egy olyan kifejezés is van, hogy futball-kurva. Mindenki amit csinál, abból él. Én a fociból élek, a prostituált pedig tudja, miből él.

fotó: Kakasy Botond

